

Скоро ща да тура азъ тебѣ юралчето. Доста си риталь, доста си цвѣтъ, доста си хапаль. З. 242. Полна конушница бѣла коня, на стредъ има цѣрвень конь, на бѣла-та коня *ритка* (язикъ и зъби). М. р. 532. 2) пихну, пихаю (*ноюй*): Младая невѣста—ритва съ дѣснѣй си кракъ и притурва пълнѣй съ водой мѣдникъ. Пк. 126. Да ти ритамъ торбѫ съ грошове! Ч. 148. После оставатъ предъ невѣстата чевлите, коитай ритвить (кльошвить, клоцвить) три пѣти, а послѣ ги обуватъ. М. р. 520. Оражието си той го ритнува съ крака си—нѣма нито да го побутна. Л. Д. 1875 р. 152. Ритамъ са лягаюсь: Атовѣтъ ся ритать, а магарета-та отѣвать. Ч. 128 (*посл.*).

Роблѫкъ с. м. рабство: Диваци да надбориме, Тахна земя да плениме; Коги научиме какъ са земя работи, Тие начнасть проблукъ ке робуватъ! Вс. 26. Земя хми су обработи, Я тис су с' проблукъ по-робиха. Вс. 26.

Робувамъ ил. дл. служу въ качествѣ раба: На благородни-тѣ селачи-тѣ робуваха. Л. Д. 1872 р. 181. Умъ царува умъ робува (*нар. посл.*), ib. 73 р. 220. Тѣ робуватъ тежко. (*Ils servent avec douleur*). Т. 302. 2) нахожусь въ рабствѣ: „Ей та тебѣ, Бугарка робинио! Колко годинъ има, кајси ти робувашъ?“ Ч. 287.

Робъ с. м. рабъ, са ч. **Робѣтъ**, мн. ч. **Робѣ** Робове, Робче **Робѣнче** ум. **Робивя** с. ж. раба, рабыни; **Робинка** Робинчица ум. На мирнѣ земли, черенъ робъ. Ч. 189. Та повѣде (цѣрна Арапина) три синджира роби. Д. 36, 13. Кугату роби робили И съ гън на пѣти вѣраги, Ивана ми млада робинка Мъшика си робъжба носила. Пс. 2, 167. Роба отечество няма. Л. Д. 72 р. 186. Бѣлгаре-ти не склонявали да стаѣтъ грыцки робе, ib. 73 р. 288. При него нѣмаше робовы. Р. 36. Отидома-лекъ по море—Отидо робче по море. В. 238. Брешварай лѣдо, тамъ младо! Што си тына оковано, овѣрано Илиси малко робиче? В. 155. Тўрчин ми кѣра клета робини. Д. 37, 1. Отбегнала Шанина робина Отбѣгнала отъ града Стамбода. М. 146. Млади девойки отборъ земаха, Та ги правеха млади робини. М. 87. Робинка вѣзе мѣжко дѣтѣнце. Та го отнесе на планинѣ-та. Д. 37, 20—21. Ганка по чушиме ходеше, Между робинки вѣрвеше, Две-те скотови дѣржеха. И три ѹпѣт-а метиха. М. 76. „Я не сумъ си млада Тодорица, Туку сумъ си (цѣрна робинчица“. М. 191. **Робе**, названіе игри: Като го пристигне да гоудари прѣди, доклѣ не сѫстигнали до бѣлѣрѣть, взима го робъ, и го завожда при другарѣ-тѣ си да клечи на коленѣ. Ч. 10. Да поставямы дѣца-та, да играijтъ на хоро, на влже, на топъ, на робie и пра. Л. Д. 1872 р. 142.

Робѣ м. дл. отвожу въ рабство беру въ плѣнъ: Стари кѣлѣхъ, млади робѣхъ. Д. 843.ср. М. 87. Дето минуватъ селата горятъ, Хозата робать, Селата горятъ. ib. Старо губиле, младо робиле. М. 136.